

В списанието "Ди Форм", където през 1922 г. пише: "Нямаме друг избор, освен да направим живота си по-прост, по-практичен, по-организиран и по-всеобхватен. Само чрез индустрията имаме някакви надежди да изпълним тази надежда." Все пак интуитивната страна на дизайна си остава силна за него. Коментирайки онова, което казва веднъж Ратенау, шефът на АЕГ, Беренс пише: "Не си мислете, че дори и един инженер, когато си купува мотор, го разглобява, за да го разгледа. Дори и той ... купува заради външността. Моторите трябва да изглеждат като подарък за рожден ден." Сградата на турбинната фабрика от 1908 г. е по негов проект, както и осветителни тела, вентилатори, чайници, часовници – всички те представляват част от фирмения стил на АЕГ, създаден, за да представя промишлените форми пред широката публика. Негови са любопитните и широко известни чайници: това са промишлени изделия, които имитират ковани изделия в стил *изкуства и занаяти*, но вдъхновени главно от ренесансови форми. Като една по-късна генерация творци (Мис ван дер Рое) Беренс също се влияе от неокласицизма на Шинкел от началото на XIX в. Обаче преходът при него от формите на ар нуво към промишлените форми става някак неравномерно. Творбите му се считат по-скоро за начало на концепцията за "добрата форма", отколкото за последна дума, която се полага изцяло на Баухаус.

2. ШКОЛАТА БАУХАУС И РОЛЯТА Й ЗА ОБРАЗОВАНИЕТО ПО ДИЗАЙН

Баухаус е непреводимо понятие, използвано от Валтер Гропиус. Това е името, дадено на школата по изкуствата, основана от Гропиус, чието първоначално име е Staatliches Bauhaus Weimar през 1919 г. на мястото на "Саксонско-Ваймарска школа за изкуства", чиито основател е Анри ван де Велде.

Баухаус просъществува от 1919 г. до 1933 г. Той представлява еманация на модерното движение и на фундаменталната дизайнерска етика. Неговият интелектуален произход води началото си от движението "Изкуства и занаяти" от Великобритания, както и от типично немската традиция на бидермайер и неокласицизма. В ранните си години преди Гропиус да премести школата в специално проектираната от него сграда в Десау, в нея доминира изкуството на експресионизма, неговата философия, идеи и поведение. При Гропиус Баухаус става художествена школа с

Портрет на Валтер Гропиус

огромна творческа сила и влияние. Учебната програма се състои от широкообразователна базова година, последвана от занаятчийска специализация.

Обучението е тристепенно и обхваща:

- Предварителен 6-месечен курс за елементарно запознаване на студента с художествените форми, теоретично и чрез ръчен труд, в едно от седемте ателиета на школата.

- Практически тригодишен курс, провеждан в ателиетата, в който се изучава форма, композиция и колорит. Студентите овладяват пластичния език, основан върху общите закони на художественото формоизграждане. Този курс представлява на практика обучението в занаят. През това време студентът се нарича чирак.

- Специализация с неопределена продължителност, по времето на която студентът е член на творчески екип, който работи върху реални задачи в процеса на проектиране и практическо изпълнение. През този етап студентът вече се нарича калфа.

Всеки студент в Баухаус има двама ръководители: дипломиран архитект или художник, който се нарича майстор на формите, и вискоквалифициран майстор занаятчия, който се нарича майстор на занаята. Гропиус замества девиза на предишната школа "Изкуства и занаяти = ново единство" с девиза "Изкуство и технология = ново единство". Гропиус въвежда средновековен аромат на школата, като нарича преподавателите "майстори" и "калфи". Неговият подход